

Ecce nunc CORONIDEM.

VI. Denique SS. TRINITATI
præsentia offerbat SE IPSAM
pro SE, seruilique suis
Plaitis. Cui DEVS: Facta tibi
dona æternum essetata Volo, Libero.
Tu nobile Triclinium esto SS.
Trinitatis. Ego sic ero tua non te,
& tu in Me tota mutar. Non assump-
tionem, sed glorificationem singulari.
Tua Voluntati nil abnuam unquam.

Adhæc: Quia DONA illa XVI.
ordinasti. ad mea X. præcepta: ad
meas X. Virtutes: potissimas: con-
tra X. Vicia mundi: ad Naturæ X.
prædicamenta insuranda: Idcirco
volo. talis in terris hoc sub nu-
mero laudaris in Psalterio.

Ad vltimum versa ad
sponsum inquit, Sponsa:
Quæ vidisti, audisti: prædica.
Nil timueris: Ego recum
sum; te adiutabo, cunctosque
Psaltas meos. In Resti-
tantes tibi, Ego vindicabo:
Disperibunt; ceu expertus,
multos iam vidisti mala
morte extinctos. C. 13. 4.

Nunc porro adverte sis

CAPVT IX.
PSALTERIA
VISIONIS.

De Monarchia Misericordiae con-
sistit cum Iustitia, &c.

NOTA.

Sic Monet sub finem ca-
pitis Alanus B. Virgo: In
caelo pax summa; discordia
nulla; nec Dei muratio est:
sed humano captui sic re-
præsentatur diversitas tem-
porum Legis & Evangelij;
iræque Dei ad Gratiam ver-
sa.

CLavis, aut vas Miseri-
cordiæ est Psalterium
Mariæ: qualis, Genes. 24. Hy-
dia Rebecca; Viatorum re-
foecillatix de Fonte Matris
Misericordiae. Sic visionis pars
altera docet; docetque in Psal-
terio Depræcari Mala: sicut
prior, Bona petere.

Sponsi igitur nouelli Visi-
onem illam serenissimam sequi-
tur alia illine severissima: hinc
Misericordissima. Ecce nouum

SCHEMA PSALTERIJ.

Instituta iam æternorum
nium in cælis Imperiorum
Im-

Imperatrix, & Regnorum XV.
Regina Maria erat, eratque
suum Misericordiæ Imperium
auspicatura: Felicitate! Ter o,
& amplius: Ecce, parte alia, è
diuerso, Tria Noua Imperia; in-
de iam ab homine orbemque lap-
so, in orbe vsurpata Deo; mo-
tu grandi sese mouent, ac ve-
lut aduersum Nouam Dei, Dei-
paræque Misericordiam insur-
gunt. Res ita geri visa fuit.

Deus, lapsu protoplastarum
iratus, velet omnia Clementia,
regere subiectum ceptavit
in virga terrea suæ Potentiæ,
Iustitiæ, & Veritatis: Nunc, ac-
cepta ab Filio satisfactione,
placatus, sui in orbem Imperij
frenula: xavit Misericordiæ: cu-
ius per Imperium triplex no-
uum hoc antiquari necesse fuit
Vetus vsurpatum Imperium
trinum. Itaque Trinua istus
Imperatrix Potentiæ, Iustitiæ, &
Veritatis, habitis velut Comitibus;
Itan' aiunt, Dominam Misericordiæ
Vnam omnia regere: si permittit-
ur; peribitans, Peribit lex de ma-
lis cessante Dei Potentiæ & Iusti-
tiæ contra eoslem: Veritatis
sententiæ de malorum damnatione.
Ergo: belligerare placeat? Perpla-
cet cunctis.

Res miranda! Apparebat
Sponso visibilissime, ac si cor-
poris cerneret oculis talia:

I. POTENTIA Imperij Pa-

II. Imperatrix hæc ingen-
timole mouet se; primaque
graditur in acie. Regiæ eam
sequuntur Quinq; truces: 1.
Maledictio. 2. Ignorantia. 3. Ob-
duratio. 4. Inopia. 5. Seruitus.
Similes his turbæ minaces
aderant innamææ, ordine nul-
lo, & multo cum murmure
mixta. Hincque stabant.

Stabant ac inde Monarcha
Mariæ Misericordia cum Po-
tentia. Hæc armis freta Mis-
ericordiæ, Virtutum; & Meri-
tis Christi, suis, & Sanctorum,
albis equis insidentium; illatis
in turbam aduersam signis fel-
licibus, Venit, Vidit, Vicit. Se-
veram illam paternam Potentiam
capit, cum Reginis eius,
& Copijs inuictis. Omnes
gigantææ magnitudinis erant,
& fortitudinis hæcenus inui-
ctæ.

Ad eas, manibus post terga
reiuinctas, Monarcha Maria
sic fatat: Dominæ potentissimæ:
Iustum est; ut Dei voluntas im-
pleatur, sapientia perficiatur, Bon-
tas conseruetur. Cum igitur hic
placuit me indignissimam singu-
lari gratia sua dicere Imperatricæ
Misericordiæ; plane necessarium
erat, totis à me viribus Imperium
meum defendere. Vos ab armis iam
retro quater millenis cominata,
Misericordiam ab orbe prostigasti

folis conchas calit. Nunc (ita
visum DEO) Ego vestrique om-
niumque Potens, Autoritate SS.
Trinitatis vos abfolvo; abso-
lutoque pronuncio. Simul Mi-
sericordie Reginas instituo;
quin magis refituo regnis.

I. Quare tu, MALEDICTIO
cede, succede mea BENEDICTIO
in regno AVE: quod est sine Vx.

II. IGNORANTIA, diu nimis
mundo gravis, abscede: Succede
huc ILLUMINATIO in MARIA
regnum. III. ITA que OBSCURA-
TIO, dura nimis fuge: Accede
bona GRATIA, ad regnum GRA-
TIA dicitur. IV. Vah FACILITAS
gigantea, bonorum bucusque
omnium concucinatix, abscede: Tu
que sufficientia PLENITUDO suc-
cede, & regna in Regno PLENA.
V. SERVITUS dira quid urges?
Cede, Accede tu LIBERTAS Fir-
miorum Dei, & regna in regno
DOMINVS.

Audite nunc: quaque remota
regnis, quaque promoti, & sus-
ficta regnatis; quique Psalte mei
subditis famulamini Christo &
mibi: audite, lura capefite vestra
Volo, ut Psalte mei in vita, in
morte, & post mortem, habeant
Benedictionem, Illuminatio-
nem, Gratiam, Plenitudinem
ac Libertatem; immanesque, se-
curique regant ad Maledictione,
Coecitate, Obduratione, Inop-
pia, & seruitute. Quia parent
mibi in Potentia: Potentia, iam
in Misericordis, regnis dicitis: AVE

Maria, Gratia; Plena; Domi-
nus; in regno AVE.

II. IVSTITIA Imperij
& illa gratia Filialis.

III. Imperatrix hæc, cog-
nita fororis captivitate, inuac-
maruit, vocatque suas in arma
socio Reginas quinas. Aduo-
lant hæc leuax, laxiorum cum
tuba malorum. 1. Peregrinatio

2. Infamia. 3. Seneritas. 4. Im-
misericordia. 5. Fortuna mala.

Conferunt infertuntque fig-
na infesto in aciem Deiparæ
Misericordissimæ Monarchæ.
Fit vis; vimque vis melior
vincit Mariæ. & reuinxit ius-
titiarum; captique eius copias.
Vulnerata caput ac pedes iustitia,
reiuinctaque manus, sic in-
fit ad Mariæ Misericordiam
Dei; Vulnerasti cor meam, forer
mea; Sagitta enim tue acuta: cum
carbonibus desolatorij, Penetrant,
Incedunt.

Cui contra Maria clemen-
tissima. Diu, dareque nimis in
Ada filios es dominata. Finem ri-
bi impero, modumque statuo. Volo
(sic namque diuina placuit Sa-
pientia Filij.) ex hoc Imperare
Misericordiam volo. Tua hinc fa-
cessant Dominatrices truces. Et
Tu.

I. PEREGRINATIO, cessi-
exules, caloque extorres abijcere
miseros mortales inque terris pe-
regrinos & limbo. Cede. Accede

Re-

Regina mea HOSPITALITAS,
capefque regnum. Tecum. II.
INFAMIA, infanda, infensaque
nomini humano: Cede: Succede
FAMA BONA: cape regnum, Be-
nedicta. III. SEVERITAS, de-
fectio nunci abcede regno: Fugasti
diu Mediatorem, vel retardasti.
Tu, MEDIATIO, cape regnum.
Tu. IV. IMMISERICORDIA:
cede, fuge; Regna tu, O PIETAS
in regno. In mulieribus, V. MA-
LA FORTUNA, cede: Accede
BONA, ad regnum; Et Benedic-
tus.

Hic Maria. Audite Edictum
omnes. Volo, ut in Psalterio meo
Psalte habeant in me Trinitatis
SS. Trinitatis. 1. Hospitalita-
tem. 2. Famam apud Deum
bonam. 3. Mediationem Filij,
meam, & Sanctorum. 4. Pie-
tatem: & 5. Fortunam bonam:
Facientque à contrarijs omnibus.
Quia parent mibi in regnis: Te-
cum: Benedict. Tu. In Mu-
lieribus. Et benedictus.

III. VERITAS Imperij Spiritualis.

IV. Hæc, istis cognitis: in
arma se, quinasque socias, reg-
numque totum iniicit; molitur
omnia: excogitat noua: vete-
ra exaggerat: invadit Mariam,
pugnat: At expugnatur ab illa,
Spiritu Sancto adiuvante: Cap-
taque cum suis, tribunali sitti-
tur SS. Trinitatis. Vbi, Maria

sic inquit ab alto. Hæc est, qua fi-
lios Ada habemus Patria veritate
prinavit, tenuitque atra sub um-
bra vincit. Absine nunc: & exue
imperem. Et sua quoque cedit
Dominatrices: 1. Infructuositas,
2. Infecunditas, 3. Pau-
peritas. 4. Captivitas. 5. Mors
mala. Regnis hisce nostris absce-
dit dicitis: Fructus, Ventris,
Tui, Iesvs, Christus. In hæc
vera succedit felicitas vos regina,
Spiritus Sancti: 1. Fructuositas,
2. Fecunditas, 3. Abundantia,
4. Libertas, 5. Sanitas, &
Vita beata. Volo, ut Psalte mei
hisce gaudeant: careant contrarijs

CATASTROPHA.

V. SS. Trinitas tanti spec-
tatrix confictus, ab Potentia,
Iustitia, Veritate captivis im-
plorata, respondet: Filia charis-
sima: mea vos inter filia PAX, est
Arbitra. Ipsam audite.

Hic stabat pulcherrima Pax:
& ait.

Detur cuique, quod suum est:
& fiet Pax in Virtute tua. O ter
SS. Trinitas, Geminam decerno
Sententiam. Priorem: MARIA
sibi optimam partem elegit, qua
est, Misericordie, in Regnis
XV.

Quare Quicumque in Psalterio
Christi seu Maria hisce fideliter
in XV. regnis deseruerint hi ca-
tevarum esse iam deunitarum
sub imperio non debent obnoxii:
sed

sed in solius Mariae Monarchia gauderi beati. Annuit Omnipotens, ratumque iussit; totaque corli Curia acclamavit.

Rursum vox terribilis, Pax proclamavit.

Alteram sententiae partem pro captivis. Dominentur porro potentia, iustitia, & Veritas: Verum super eos durum iugum suum imponant, qui Misericordiae regnis sub signo Psalterij Christi aut Mariae subesse recusant; idque vel ex contemptu, superbia, vel avidia neglecti; aut alio quo vitio suis.

Ad haec SS. Trinitas aiebat, FIAT, & ETERNUM sic. FIAT. Voxque Coelium vna conclamabat: FIAT, Fiat. Amen, Amen.

VERITAS SVBRIDENS
subiecit:

VI. Certe, ter beata Maria, Imperatrix dignissima: Regnum tuum erit minimum nostrum, maximum. Quia pars minor dabit se sub signa Psalterij orandi, portandi, propagandi. Arca enim via est, quae ducit ad caelum; & pauci intrant per eam. Pars posterior nostro sub iugo gement, seruet, tuet, aeternumque laet.

CAVELA & ADMONITIO.

Denique ad Sponsam versa suum Diua Maxima sic monet. Caue, putes, in

caelis bella geri, feri discordias. Caue, sic putes. Pax ibi infinita est. Verum tua, hominumque a te docendorum causa, haec quasi gesta vidisti, vt factam ab ira in gratiam mutatione quasi Dei, & Psalterij gratiam praedices ad hominum captum.

Dixit, simul oculos ei affixit: & Vera fugenda praebuit: in signum veritatis. Tantoque delibutus gaudio exundavit; vt ad humana terrenaque omnia sibi videretur Stomachari. Sic ille sponsus redditus humanis, & homini suo, verissime intellexit, Vilo isti conforme illud esse, quod in Assumptione canit Ecclesia. Hodie Maria caelos ascendit, GAUDENTE: Quia cum Christo REGNAT in aeternum.

CAPVT X.

De Ang. Salutationis Excellentij Sponsae Mariae reuelatis ab Iesu.

Vidit: Audiuit nouellus Mariae Sponsus immerit; vt sequitur: Iesus ait Matri:

Dul-

Dulcissimamater sponsa: Perplacet, te in Angel. salutatione laudari. Ideo in hac praesentia, tua Dignitatis contenta, Sponsa reuelare tuo placet. Ad quem versus, ait: Fili mi: visibiliter apparens tibi, pando, quid Matri meae offers nescius; cum AVE dicis et deuotius. Sponsus. O cordium Amor, & Gaudium dulcissime IESU: de Tua summa gratia, & pietate, qua me indignissimum peccatorem dignatus es visitare, gratias, non, vt debeo, refero; sed vt valeo: simul humillime rogo; docer quae nescio, IESVS. Fili mi, Audi per fructus mundi magnalia: quae in Matre DEI sunt Excellentia.

LXXII. EXCELLENTIAE
Salut. Ang.

I. PSALTERIVM.

I. Ea est Paradisus: in quo Nouus Adam & Eva, Christus & Maria: sunt ad regenerationem hominum positi. Bern. II. Est ea Caelum siderum, Stellarum Virtutum, Gratiarum, Scientiarum, & Meritorum ornatum. Aug. III. Est Sol mundi, quo is regitur, illuminatur, incalefcit igne castitatis. Ansel. IV. Est Fons Vitae in Ecclesia; quo lauantur scelerati, sanantur infirmi, potantur sitibundi. Scientiam horti rigantur. Aug. V. Est

Arbor Vitae, suscitans mortuos: sanans infirmos, conservans viuos. Hieron.

2. QVINQV. VI. Est Arbor Scientiae boni & mali: cuius gustu docentur mei bona facere, fugere mala. Ansel. VII. Est Hortus amonitatis cum virtutum floribus, & quibus vnguenta conficere est in salute nuius & defunctis. Ansel. VIII. Est Minerata metallorum; ad meos ditandos & amandos, depellendis hostibus. Alb. IX. Est Lapidina gemmarum, id est Virtutum; ad coronandas animas. Bern. X. Est stella Maris, in mundi fluctibus, & peccatorum tenebris, quae dirigamur & illuminemur; portu iutemus. Bern.

3. QVINQV. XI. Est Corona gloriae, constans gemmis meritorum, & auro charitatis: quae Mater mea coronatur, quoties saluatur. Aug. XII. Est Vestis Regia Mariae, quae peccatores conteguntur, ornantur iusti. Bern. XIII. Est Castrum Trinitatis Siderum, non lapideum. Bern. XIV. Est Viridarium amonitatis cum fructibus gratiae & virtutum. In eo columba Spiritus Sancti requiescit, pullus gratiarum enutrit: philomela solatij spiritualis meditatatur: fragrat fama & virtus. Bern. XV. Est Civitas gemmis atqueque constructa militantis Ecclesiae. Bern.

II,

H. PSALTERIUM.

1. QVINQVAG. XVI. Ave est *Templum salomonis*, in hostiæ, Vota, Sacramenta Deo offeruntur; peccata delentur; tribulationes pelluntur; auxilia impetrantur. Sanctorum, melodiæ beatorum audiuntur, Dei Filius incarnatur. Aug. XVII. Ave est *Vitis Engaddi*, quæ Balsamum mundo producit, quo sanantur ægri, illuminantur cæci, vivificantur, & mortui vivuntur. Aug. XVIII. Est *scala*, & *stella iacob*: qua itur, rediturque celo. Ieron. XIX. Est *Arca Testamenti*, in qua sunt tabulæ legis sapientiæ Divinæ, & manna consolationis. Bern. XX. Est *Arca Noe*, qua mundus à peccatorum diluvio liberatur; & ab inundatione tribulationum protegatur. Anselm.

2. QVINQV. XXI. Ave est *Iris clementia*, dantis veniam superbiæ; auro avaritiæ; incessantia; &c. Aug. XXI. Est *Mons Dei*, quo terrena deferuntur; cor surgit, Sodomæum incendium effugitur. Ieron. XXIII. Est campus seminum virtutû. Basil. XXIV. Est *Organum lætificantis cælis*; *Cybara* excitanda in Ecclesia læticia. *Symphonia*, peccatis fugandis. Amb. Beda. XXV. Est *Sylvæ solitariae devotionis*: vbi feræ sub iugo

stant penitentia, cursumque vel loci fugiunt mundum. Damasc. 23. QVINQV. XXVI. Ave est *Prænum amaritatis*; in quo pascuntur greges Christi. Anselm. XXVII. Est *Flumen suavitatis*, fertilitatis, quo Ecclesia terra fouetur, rigatur. Basil. XXVIII. Est *Mare divinarum*, absque procellis, quo tuto itur ad alia. Albert. XXIX. Est *Domus & hospitium Trinitatis*, & Trichinum. Rich. de S. Vic. XXX. Est *statera operum humanorum*. Damasc.

III. PSALTERIUM.

1. QVINQV. Ave est *Bibliotheca scientiarum* divinæ, & humanæ. Amb. XXXII. Est *Gazophyl. & thesaurorum Dei*: unde bona cæli, Christi, &c. egenis nobis dispensantur. Damian. XXXIII. Est *fabrica mundi* reparati. Aug. XXXIV. Est *Vallis*, qua humilitatem reperimus Haymo. XXXV. Est *Horreum Misericordiæ*; è quo anime nutriuntur.

2. QVINQV. XXXVI. Est *Altare Dei*, viventes nostræ requies. Orig. XXXVII. Est *Thymiana sanctæ fragrantia*, cum quo opera nostra offerimus in odorem suavitatis. Bed. XXXVIII. Est *Libertina iustorum*. Dam. XXXIX. Est *Via cæli*, qua ad patriam, & patrimonium perveniuntur. Ansel. XL. Est *scutum*,

quo ignea tela nequissimi extinguuntur; vincuntur adversa. Bern.

3. QVINQV. XLI. Ave est *Arvus*, & *agitta* hostibus vulnerandis; vt ad triumphum Imperatoris perveniat. Basil. XLII. Est *Camisa Castitatis*, Velum honestatis, Zona dignitatis, Annulus cælestis dispensationis. XLIII. Est *Serenum florum*, beatis coronandis. Aug. XLIV. Est *Ianua Cæli*, salvandis animabus. Albert. XLV. Est *Clibanus*, vbi cæcus est Paas Angelorum, dans vitam mundo. Bern.

IV. PSALTERIUM.

1. QVINQV. XLVI. Ave est *murus*, & *seps* civitatis, contra hostes. Ansel. XLVII. Est *Nubes torida*, unde mundus rigatur; floret, fructificat. Aug. XLVIII. Est *Apotheca charitativarum*, morbis medendis. Bern. XLIX. Est *speculum puritatis*, in quo æthera contemplamur. Ansel. L. Est *Microcosmus*, quo exterior macrocosmus est reformatus.

2. QVINQV. LI. Ave est *Vas* potentie Patris, sapientiæ Filij, Bonitatis Spirit. Sancti. Bern. LII. Est *Seraphina civitatis* beatorum. Aug. LIII. Est *Iustitia thronus* Thronorum, Sanctorum, ad quem pax facta est. Estque Dominium Domi-

nationum. Basil. LIV. Est *Potentis potestatum*, contra potestates tebrarum. Dami. LV. Est *Directorium Principatum*, quo ad cælum ducimur. Blesens.

3. QVINQV. LVI. Ave est *Providentia maxima*, qua Providentiæ ad magna bona disponentur. Aug. LVII. Est quasi *Inspiratio prima Angelorum* pro humanitate Christi exaltanda, contra Luciferi superbiam. Bern. LVIII. Est *Spes prima Patriarcharum*, conferens ad incarnationem. Aug. LIX. Est *Regina Prophetarum*: ad quam causa Prophetiæ sunt ordinata. Hieron. LX. Est *Fides Apostolorum*, qua mira sunt operati. Amb.

V. PSALTERIUM.

1. QVINQV. LXI. Ave est *Martyrum fortitudo*, qua cuncta devicerunt supplicia. Albert. LXII. Est *Doctorum scientia*: per quam se regulant & iudicant. Dion. LXIII. Est *potestas potestificum*, qua non super Ecclesiæ Sacramenta acceperunt; quatenus incarnationem continent. Albert. LXIV. Est *Confessorum perseverantia*, in tribulationibus, dum ad regnum pertingerent. Raban. LXV. Est *Vina Religiosorum*, qua mundo moriuntur conformiores Deo. Calsiod.

2. QVINQVAG. LXVI. Ave est *Gloria sacerdotum*: per

N
quana

quam acceperunt in Corpus Domini veram & mysticam potestatem. Beda. LXXVII Est Puritas Virginitum, qua Deo desponsantur, voluptates respuum cæteras, angelice conuersantes. Hieron. LXXVIII. Est Mandi principium & regula: qua ad pauperes, diuites, nobiles mensurare discitur. Ber. LXIX Est Tolerantia penitentium, per eam enim innumeri penitentias peregerunt, & saluati sunt August. LXX. Est Auxiliatrix Incipientium. LXXI. Est Robur proficientium. LXXII. Est Contemplatio perfectorum.

Sponsus, cessante Iesu, supplex agit gratias pro his cunctis; fateturque, vidisse Iesum, esse tanti, vt pro eo sit martyrium continuum vsqu: ad iudicij diem non defugiendum.

Speciales agit gratias dicenti Iesu: quod eadem illa S. Iacobus Maior olim reuelarit S. Domino, quando in Hispania pene ad mortem vsque decumbat: verum ea ex reuelatione sic sui spiritu & corpore recreatus: vt protinus conualesceret.

CAPVT XI.

De Signo Predestinationis, vel reprobationis Reuelatio.

Sponsi nouelli modus dicendi Ang. Salutation. peculiaris

ris erat iste: Ave Maria, d. misericordissima: pro nobis Virgo Mater Dei facta: gratia plena: Dominus tecum: benedicta tu in mulieribus. Et benedictus Fructus ventris tui Iesus Christus homo verus, & verus Deus: pro peccatoribus natus, passus, resuscitatus, & Sacramentis honoratus: Quem virgo concepisti per Spiritum Sanctum, cum Gabrieli respondisti hoc verbum humillimum: Ecce Ancilla Domini, fiat mihi secundum verbum tuum Amen. Apparens ei aliquando B. Maria dictam formulam commendat, sibi esse per gratam: quod totidem pene excellentias Deiparæ eximias & singulares in ea continerentur, quot categorematicæ voces. Denique his Diua concludit, dicens:

Dulcis sponse: secretum iam pandam tibi diuina providentia.

I. Scias, & secure intelligas: quod & sine mora alijs patefacias: Quod signum probabile est, & propinquum eternæ damnationis; Horrere, & Attecudari, & neg ligere Salutationem Angeli cam, totius mundi reparatiuam.

II. Habentibus vero deuotionem ad hanc, Signum est Ordinationis, & Predestinationem per magnum ad gloriam.

III. Propterea, qui tenet me

me in hac Salutatione; semper me tenet: donec ad me iam Paradisum perueniat.

CAPVT XII.

De Iesu Christi Passione ineffabili reuelatio Iesu.

I. Plalterium SS. Trinitatis mirifice conscientia trepidantem confortat: errantem dirigit, & perfectiorem confirmat, Merito Domini nostri Iesu Christi, & beatissimæ V. Mariæ: qui conscientias fidelium floribus virtutum ornant, & fructibus donorum Spirit. Sanct. fecundant. Vnde suavissimum, & mirabile, temporib. nostris reuelatum, narro Exemplum.

Quidam ad Plalterium Christi, & Mariæ, cum aliquando deuotius oraret. Raptus est in Spiritu, non naturaliter, nec phantasticæ: sed per veram Dei virtutem, & Potestatem. Quod in raptu sentiebat se à Christo esse totaliter absorptum: & quasi in ipsum mutatum. Sentiens in capite Coronam spineam: in manibus, & pedibus sensibilter Domini Iesu Stigmata. Propriu uelle, & nosse auferebatur ab eo, dabaturque ei uelle, & nosse Christi: vt, secundum hoc, iam in celo se esse videret; & seipsum tamen etiã

orante in terris intueretur. Quod mirabile est hominifed non illi, qui facit mirabilia magna solus.

II. Illi Dominus Iesus, in Spiritu, sic aciebat: Tu, alijque complures, te maiores, dicere solentis: Ecce Dominus IESVS CHRISTVS tantum per medium diem sustinuit passionem: Et, cū Deus esset, facile id factu erat. Quis grauiora longe sustinere potuisset, si uoluisset, non tamen fecit. Nos uero serui eius, annis multis grauissime tribulamur à mundo, carne, diabolo: nec sumus Deus, aut ferrei. Cur ergo tanti illi tanta, tamque diurna patiuntur: cum Christus exiguo spatio passionem completeret? Veni ergo, & uide, qua tibi ostendantur. Dixit.

Et ecce subito ersat in regio palatio: inque cubiculo regali. Hic aderat puella ineffabilis ab decore, modesta, omnique virtute: & coram ea Angelus Gabriel, respondente: Ecce Ancilla Domini, fiat mihi secundum uerbum tuum. Eodem instanti uerborum completo, fuis ille sponus oculis, sole tunc clarioribus, intima Virginis Mariæ uiscerum penetratua perspiciens subito facuum puellum uidit minime qualitatis, instar auiculae paruale, se à cunctis membris absolutissime perfectum hominem.

Monente Iesu, uide diligens

ter. Videbat in qualibet puelluli parte: totum in esse mundum. Ac rursus in mundi parte qualibet intra puellum esse Ierolymam urbem, in qua passus fuit. Atque tunc & exinde continuo puellus tantillum aliter non est passus: quam vult extremum vitæ patiebatur. Et aiebat: Sic à principio mea conceptionis ad horam usque mortis, continue cruciatus pertuli pro te, & cum his Ade filijs. Vide porro diligenter.

III. Et illico videbat puellum Iesum in Cruce suffixum: quæ ad arboris instar immensa stabat, speculaculo tam miserando, ut ex crucifixi compassione omnis creatura, non solum naturalis, sed & celestis amari posse videretur. Tunc ea spectantem aiebat IESVS: Eryuanta pro te pertuli. Scias, alijque prædices: 1. Ego pro quolibet peccato particulari contritus & distincte sic passus sum: Tamque acerbe, ut si vita mihi fuisset tot, quot in terris animata debebant tot omni momento potuissent moribus extinguï, nisi Deus vitam mihi sustentasset. 2. Patiebar item ea pro omni bono tuo & virtute, & ordinatione per Ecclesiam instituenda. 3. Item pro quolibet dono gloria, in quibus promerendo tanta sustinebam. Vt si, quot sunt arena æquam, quot in celo stelle, tot vita mihi suppetissent, & singularam vitam sustulissent, sicut Angelorum immortalis: extingui nihilominus

potuissent quous instanti ni me Dei potentia conseruasset. RATIO. Quia verbum Dei in me Quatum erat, tantum amabat, salutem: & dolebat perditionem singulorum, & maxime offensam Dei. Is tamen ingens dolor, fuit ligatus se, ut non redundaret in corpus meum, nisi quantum ad assuetos à me communes defectus: & quantum sinebat: Diuinitas. Sicut enim gloria mea erat ligata, ne in corpus meum redundaret: sic & pena. Vixit gloria, sic & pena illi aquabatur, itemque Merita mea, & Virtutes.

IV. Interea, videns hæc, & audiens, tametsi intra se Christum sentiebat. Simul tamen & se intra Christum sentiebat: Sed sicut regulatum, & motum. Ad arborem crucis accessit proprius: & ecce in momento sensit, nesciens quomodo, se esse intra B. V. Mariæ Claustrum, ceu templum. Hic totus mundus clarior, & pulchrior cenebatur, quam in se ipso. Audiit Puellum in cruce clamantem: Misere mei, de filiis Adæ: pro quibus sic patior.

Nunc oro vniuersos hæc audituros, per Domini Iesu Christi passionem; ut, quæ subijciuntur, sinceris mentibus capiant, contra mala præsentia & proxime instantia; & ne improvisi obruantur. Ecce

SCHÉ-

SCHÉMA PSALTERII.

Arbor stabat infinite magnitudinis, omnibus plena fructibus, & in ea Beati omnes Trifurcata vno è trunco distinebat: utramque. Quisque trifurcus, erat rursum quinque ramis: & in singulis Puer crucifixus: Qui sic spectanti loquebatur.

Ecce, quæ, quantaque patior. Sed intellige, quæ carnis incarnationi mea TRIA inueniuntur: INFANTIA: 1. Essentia, seu Dei verbum. 2. Vnio hypostatica natura finita ad infinitam. 3. Potestas gratiæ, ac gloriæ. Secundum quodque horum, ab instanti Conceptionis mea, erant tres crucifigiones infiniti Cruciatu, 1. VERITAS, quo ad desiderium & voluntatem infinitam satisfaciendi Patri, ex infinitam homines Amore: adeo, ut, si Deus esset mortalis potuisset, mori infinitus voluisset. At quia Deus mori non potuit: ideo vel sic in Me voluit mori, quantum licuit, amore vestri. O homines, talem nec agnoscitis amorem? Vos igitur pij omnes attendite, si est dolor, & amor, sicut dolor & amor meus:

I. QVINQVAGENA.

Ad infinitatem Passionis. Dominicæ. EX VERBO orantim oranda.

V. ARBOR hæc magna est Oratio Domini, & Ang. Salu-

tatio: Rami quinque sunt: virtusque priores quinque dictiones.

I. RAMVS. AVE. Quia liberatione vestra ab omni Væ maledictionis Eva ecce Sic morior in cruce: inde à conceptione. Morior Pater vester per & creationem, & hanc recreationem. Iam omnium patrum, qui fuerunt, sunt, erunt, & amores coniungantur: mei tantæ affectus partem nec minimam attingent. Et eum sceleribus adhuc crucifigitis, cui oratis, PATER NOSTER.

II. RAMVS. MARIA. Quia & pro Mariæ salute, & pro mundi illuminatione. Sic patior crucifixus. Quis? Eius entium: cui oratis QUI ES, existent in omnibus per essentiam, presentiam; potentiam; verius quam anima vestra in vobis existat. Iam mors corporis sit dolorosa, quanto plus animæ? Et mea infinitus acerbius est. Et vbi vestra compassio?

III. RAMVS. GRATIA.

Quia ad gratiam orbi impetrandam crucifixus sum Sicut dolorose, & amorose. Quis? Lux & gloria celorum: cui oratis IN COELIS. Quam morte? Si celorum mors esse posset: Omnia viuientia extinguerentur: Ego plus vitæ sum vestrae necessarius: Ego plus igne amoris in vos exaltior: quam, si creata omnia vnus ignis

pus

nis forent, restitute is possit. Et quæ vestra redamatio?

IV. Ramus. **PLENA**. Quia plenissima cum infinitate doloris, amoris ac meriti crucifixus patior, ad remouendam vestram *inanitatem à bonis*, atque donandam *plenitudinem meam gratiæ, & gloriæ*. At quis. Sanctus Sanctorum, cui oratis, **SANCTIFICET VR**. Qua morte? Iungite omnium martyrum, omnium viuentium mortes, cruciatus & cruces in vnam: nulla tamen erit simili à infinitum comparatio. Bæstie differuciæ, & morienti cõpatimini: vbi compassio me?

V. Ramus. **DOMINVS**. Quia ad hominum *liberationem à seruitute diaboli; ad acquisitionem regni, & dominij*. Sic patior. Quis? Dominus vester nobilissimus, liberalissimus, amabilissimus: Cui dicitis: **NOMEN TVVM**: cui omne genuflectitur: in quo & baptizati estis, & nomen habetis ac donum Christianauum; & inscriptionem in libro vitæ. Qua morte? Nullis vnquam effabili etiam Angelorum omnium linguis. Et vos me in cruce lamentantem non auditis? Miseremini mei, saltem vos amici mei. Videte cruciatus & mortes vna in morte, & cruciati meo innumeros.

Numerate tamen aliquos. Pro decem præceptorum Dei

violatione vestra, & impletione mea sic in quolibet quinque ramorum crucior: Ecce quinquaginta cruciatus ac mortes, infiniti amoris, doloris & meriti. Cur igitur ad minus. Angel. Salutationibus quinquaginta me in Platerio dignamini: Sic me redamatis? Sic, mihi condoletis: Ita mecũ commeremini vobis? Et quomodo mecum conregnare, & congaudere poteritis?

II. **QVINQVAGENA**. Ad infinitatem Passionis Dominicæ ex *Vnionè hyp. ortan*, oranda.

VI. Attende nunc modos & fines meæ crucifixionis ex *vnionis factæ modis*.

I. Ramus. **TECVM**. *En Verbum Incarnatum hic crucifixu*: Vt mundus haberet *Secum Deũ*, fixum, profugato Diabolo. Quod verbum? Cui oras: **ADVENIAT REGNVM TVVM**. Rex Regnum est. Qua morte morior? Ineffabilis, inestimabili, ineffabili vsque ad finem mundi. Si seruis morti Domini aut Regis non compatiatur; proditor æstimatur; & mihi quis debite compatiatur? plerique adhuc me denuo sæpius crucifigunt.

II. Ramus. **BENEDICTA**. Hic patior ratione *Vnionis factæ Hominis cum Deo*: Vt genus humanum reciperet *benedictionem*. Sed quis? *Dominus libertatis*, à quo

quo recepistis libertatem filiorum Dei naturalem, Moralem, Spiritalem. Cui oratis: **FIAT VOLVNTAS TVA**. Qua morte? Quantam velle non possent omnes creatæ omnium voluntates coniunctæ in vnam. Væ ijs, qui liberatorem ingrati non honorant? Qui ex honorificam In gehenna sub demonibus æternum seruiunt.

III. Ramus. **Tv**. Hic patior ratione *Vnionis factæ Dei cũ hmine*: Vt Diuinitas hominibus clare *demonstrata* innotesceret. Quis homo patior? Motori vnitus primo, danti omnibus motum: quo cessante perirent omnia. Cui oratis: **SICVT IN COELO**. In quo primum est motor omnium mobilium. Qua passione? Si cui ab orbis initio ad finem forent omnia celi fulmina, tonitrua, tempestates sustinendæ; nil tamen ad meæ id pœnæ minimum foret.

IV. Ramus. **IN MVLTIERIBVS**. Hic patior ratione *humana natura cum Diuina vnita*. Vt amabilem misericordiam merer mortalibus. Quis? Qui terram supportat, è terra omnes format; cui dicitis: **ET IN TERRA**. Qua morte? Si quam à singulis, quæ in terra sunt, pati oporteret, ab igne exustionem; submercionem ab aqua; & c. arrosionem à coruis, dilacerationem à feris, & c. idque ad finem orbis; nihil ad passionem foret

meam. Ideo immittes, non compassis sponte mihi deorabuntur cum Duchan, & Abyron; incenduntur cum Sodoma, & c.

V. Ramus. **ET BENEDICTVS**. Hic patior *Homo Deus quasi maledictus*: Vt cunctis *Orbis Beatitudines* commererer. Quis? Munditi totius nutritus, & singularum: cui oratis: **PANEM NOSTRVM QVOTIDIANVM**: Qua morte? Si omnes omnium famas, litelque vna forent animabus perpetuendæ aduleque finem mundi, nil ad meum sitis cruciatum. Et non compateris nutritori tuo?

Tu igitur mihi pro ijs alteram Quinquagenam: infinitosque cruciatus meos reduc minimum ad eum considerationis numerum ac modum: Quia in ijs quinque modis finibusque crucifixionis passus, ac mortuus sum, ad promerendas hominibus *Decem virtutes*: scil. Theologicas tres: Fidem, Spem, Charitatem, Cardinales quatuor, Prudentiam, Iustitiam, Temperantiam, Fortitudinem. Morales tres alias, Humilitatem, Lætitiam Spiritalem, Liberalitatem in Deum & egenos.

III. **QVINQVAGENA**, Ad infinitatem Passionis Dominicæ, ex *ANIMA CHRISTI ortan*, oranda.

VII. Ecce fili: Tristis est anima mea vsque ad mortem: mortem autem crucis; idque in-

de conceptione mei; in parte inferiore: nam ſuperior ſemper in viſione beata fuit; contrarij inuicem. Cauſa doloris mei infinita erat charitas, gratia, & virtus; Pietas, & odium peccati. Voluit autem Anima mea ſe per omnia conformare Verbo, & Viſioni: quibus contendebat cōpati, quantum poſſibile erat voluere. Vnde viciffim à Verbo cauſabatur in anima dolor infinitus, quem infinita capiebat voluntas mea, plura vel maiora vique pati appetens. Iam ſines Paſſionis intellige plures.

I. Ramus. FRONTS. En paſſum ob acquirendos mundo Fruitus XII. vt dunt: Gaudium, Pax, Patientia, &c. Quis? Largitur omnino: cui oratis: DA NOBIS HODIE. Qua Paſſione? Si omnia tyrannorum omnium ingenia conſtata cruciatus varios excogitarent & diros: i tamen ad meos nihil forent. Corpore enim nil ad Spirituale equari poteſt. Si dato pomo, aut pane vitam ſeruire poſſes viuiffimo; non negares; & anima mee nil de tua affectu, effectūque das?

II. Ramus. VENTRIS. En paſſum: Vt omnes regenerarentur in filios Dei adoptiuos. Quis? Qui habet clauem David ligandi & ſolvendi, &c. Cui oras: ET DIMITTE NOBIS DEBITA NOSTRA. Qua poena? Tanta pro ſingulis delictis; vt ſi minus

animæ cruciatus verteretur à Deo in corporalem, creata omnia interiret corporea. Si pro daemionibus ſic doluiſſem; ſalvari potuiſſent; & omnia in mei gratiam perpeti nil dubitarent.

III. Ramus. TVI. En paſſum: Vt homines à captiuitate peccati & inferni eriperem. Quis? Rex Miſericordiae. Cui oras: SEVT ET NOS DIMITTENS DEBITORIS NOSTRAS. Qua iuſtitia? Maiore; quam omnium ſit damnatorum. Vt, quantum gloria Chriſti, eſſentialis excedat creatam omnium beatorum: tantum ſuperet animam meam triftitia aliam quamcunque. O ingratae hominum animæ: & nil compaſſione mihi reſpondent?

IV. Ramus. IESVS. En paſſum, vt ſaluetur mundus per me. Quis ſum ille? Liberatur in omni tentatione, tribulatione, &c. Cui oras: ET NENOS IN DVCAS IN TENTATIONEM. Qua morte? Collige omnes, que fuerunt, ſunt, erunt tentationes, tribulationes, mortes, &c. nil omnes ad hanc vnam meam. Mea enim eſt ſecundum maiorem poteſtatem, notitiam, amorem, &c. Quibus nec menſura, nec modus eſt vllus.

V. Ramus. CHRISTVS. En paſſum, vt ex me haberetis Viſiones Sacramentorum. Quis? Fortis, & potens in prelio cō-

tra omne malū. Cui oras: SED LIBERA NOS A MALO. Qua morte? Immortali. Quia infinita eſt voluntas, & amor, dolorque moriendi pro quolibet peccato, & peccatore, & mundo. Et tam parua hominum eſt compaſſio mei: qui in omnibus ad ſum omnibus, rego, proco, ſervo, ſaluo. O ingratos!

Ecce quæ in Quinque his ramis crucis patiar, ad nouos choros Angelorum reparandos ex decimo hominum. Et non deuotius, ac frequentius in Pſalterij Quinquagena, quinquagies ſalutarer?

Angelica Saluatio initium fuit Paſſionis mee; ſicut & Incarnationis, & Euangelij. Nec de potentia Dei ordinaria eſt: maior potuit ſenſibilis paſſio mea.

VIII. His dictis, ecce videbat ille ab innumeris daemionibus innumeras animas à mundo raptari in barathrum: Audiuit horribiles vociferationes. 2. Vidi iuſtitiam diuinam equo rufo vectam curſo incito volare ad orbis deſolationem: Dictumque ei eſt: eam iam inſtare mundo. 3. Ideo Dei clementia oſtendit remedia; in Pſalterio Chriſti ab orationibus acquirenda; per mediatricem Dei Matrem, cui nil à Deo negatur. 4. Denique terribiliſſima vox intonuit his verbis: Per Ang. Saluationem ſe-

mel omnia reparauis; per Filium; Per eandem & nunc deprauatum mundum reparare volo in ijs; qui voluerint me laudare in Pſalterio: & puras conſeruare conſcientias.

CAPVT XIII.

De panis inferni Revelatio ad Sponſum Mariae.

I. **Q**uia oratio; iuxta S. Ambroſ. eſt potiſſimum homines cum Deo reconciliandi remedium; & regina orationum eſt Pſalterium: quare vim ei in eſſe ad idem maximam oportet; præſertim cum vim ex Chriſti hauriat Vita, Paſſione, & Gloria, Deiparæ accedentibus Sanctorum meritis.

II. Vnde quidam deuotus in Pſalterio Chriſti; maxime circa Paſſionem; in corpore ſuo ſentit ſæpius veriſſime Paſſionem Chriſti. Ille, cum Sacrum Miſſæ celebraret; videnti in Sacra Hoſtia Jeſum Crucifixum; & hunc audiuit ita dicentem: Tu me iterum crucifigis. Et ille; O Domine Jeſu Chriſte: quomodo ſcelus tantum infelix patrare poſſum. Et Dominus: Tua peccata me crucifigunt: malo crucifigi; quam Deum ijs peccatis offendi; quibus ante eum offenderas. Sed etiamnum me crucifigis, omiſſione, ſi non commiſſione. Habes ſcientiam, licentiam; & off-

officium predicandi: reus malorum es, quæ prohibere potes; si Psalterium meum prædices. At factus es canis mutus, non valens latrare; cum laporum plenus sit mundus. Ni te emendaris, in Patre Omnipotente intro, de falso prandio mundanorum comedes.

III. Ad vocem hæc, ecce, videbat infinitum quasi barathrum hiare; inque eo Ecclesiasticos, Religiosos; Principes, Dynastas, turbæque discumbere: & ignis, grando, nix, glacies, & spiritus procellarum pars calicis eorum erant: item serpentes, quæque orbis habet abominabilissima. His ingurgitabantur ad summum inuiti, immane vlulantes. Circumstantabant dæmones, specie mulierum, quibus turpius nil excogitari potest: quæ monstra tellis ignitis discumbentium genitalia ignebant pertusa: ignitosque serpentes aspidas, bufones, &c. in nuda eorum corpora immittebant. Et aliæ alijs sæuiores succedebant cruciatices. Nouerat is multos ante in viuis agentes.

IV. Ad quem Iesus: Ecce tua hæc requies; prædicare si diutius cesses. Prædica Psalterium meum; Iuro: Ego pugnabo, cum tota Curia cœlesti, contra omnes te hæc in re impugnantes, & dic quod prædices, ne cum

his discumbas, quos vidisti; qui dicunt, & non faciunt. c. 8. 6.

CAPVT XIV.

Ad Christum passum compassionis Visio extranea.

I. Vidit aliquando præfatus Mariæ Sponsus quasi omnes creaturæ in cœlis ac terris, Christo passio compaterentur luctu, plantæque admirando: haut secus quam si omnia cum Deo essent commoturata. Et, qui hæc vidit, sic attonitus hæsit; vt sibi moriendum esse putaret. Sed manus Domini confortauit, & eleuauit eum: factaque vox dixit: Tantum compatimur Domino: non quidem vilius doleris; sed voluntatis ac desiderij compassione.

II. Visaque ei SS. Trinitate, quasi profusse fletet; hæc dixit ei: Vides hæc, non vt credas ineffabilem tristitiam, dolorem te mihi: sed vt intel ligas; si corpus mortale mihi foret par Diuinitati; isto pariter fletet, dolerentque dolorem eundem cum Filio passio; in immensum. Et tu me si vt Beati, contuereris: pra compassione excessu te ipsum te non caperes, plusque condoleres passio Iesu, quam sua ipsius Mater cum sub cruce staret lacrymosa.

III. Dein ad Iesum, pia quadam versus confidentiæ fami-

lia-

liaritate, querit ex eo. O Iesu; tuque doles? Cui Iesus: 1. Non fatis: nam semel hoc transijt: sed voto, & desiderio vellem; pro amore infinito, infinitis; pro peccatoribus pati, vt saluentur. 2. Deinde, tamesi carne crucifixus non sim, at sum tamen in membris, & Ecclesia; & in quotidianis scelerum peccatis: quibus grauius affictor, quam illa crucifixione in Caluaria. Sed affectio est voluntatis, non sensus: scilicet sic vellem dolere, si mortali in corpore tenerer.

Quod si tamen Psalterium meum frequentarent miseri, & mea sic participarent merita: Aduocatus peccatorum facile iustitiam placarem diuinam.

CAPVT XV.

Cur XV. Orationes Dom. in Psalterio.

SANCTUS Bernardus, lectissimus Iesu Mariæque Sp̄sus, postquam diu multumque orasset Iesum; vt cognoscere posset, ecqua in re vel maxime conformari Christo valeret, passioque compati is, quod ipsius se deuotissimum esse vellet obsequio: Contigit ipsa Dominica Passionis, vt per raptum in excessu mentis videret ea Christum facie, cultuque qua fuerat, cum duceretur ad necem. Miserabile spe-

aculum; saxilique iuctuosum! Et vero, colligenti tante cunctis S. Bernardo, vox accidit: Bernarde mi; adiuua me; tanta patienter pro te. Is accurrens crucem succollebat; Patere, ait, hoc Domine, vt patiar. Cui Dominus: Quisquis amat me, portare Crucem; is in dies mihi passio reciet XV. Pater & Ave, per annum solidum: & complebit numerum Vulnerum meorum. For- te numerus foret 5475, 000. Vnde inquitur ad albanum

CAPVT XVI.

Cur in Psalterio C. L. Salutationes sint; reuelatio B. V. M.

IDA B. V. Maria audire gaudeamus, rationibus XX. allatis. I. Quia in DAUIDICO Psalterio sunt CL. Psalmi; inquis Pater & Aue typice continentur, vt in flore fructus II. Quia GAUDIA CL. potiora habui in conceptione & gestatione Filij, mentalia per raptus, visiones, reuelationes & inspirationes. III. Quia GAUDIA habui ex Filij natiuitate, & enutritioe. IV. Quia CL. Gaudia habui in Filij prædicatione ex eius delictis, factis que. V. Quia CL. Dolores diuersos potiores ex Filij Passione pertuli. Quantum enim 2. maij, tantum compassa dolui.

VI. Ob CL. Dona, præcipua, quæ mundo Christus contulit

O 2 ab

ab suo in eum ingressu ad exitum usque. VII. Ob CL. Doctores Christi patientis, quorum quilibet decem habuit respectus: 1. Ad Deum. 2. Animam suam. 3. Corpus. 4. Sanctos. 5. ad M. 6. Ad Discipulos. 7. Iudæos. 8. Iudam. 9. Gentes. 10. ad Purgatorios. Deinde in XV. est summe passus, scilicet in sensibus V. interioribus, V. exterioribus, V. potentij superioribus: vt in intellectu, voluntate, appetitu concupiscibili, & irascibili, & motrice potentia. VIII. Ob CL. Gaudia Filij & mea per eius resurrectionem nata. IX. Ob CL. Fructus Passionis Dominice. X. Ob CL. Virtutes ad salutem proficua: vt sunt theologice, Cardinales, Capitales, Morales, octo beatitudinis, &c. XI. Ob CL. VITIA virtutibus ijs opposita. XII. Ob CL. MISERIAS mundi: vt sunt fame, sitis, algor, ætus, nuditas, infamia, iniuria, morbi, discordia, ignis aquæ, bestie, feruitutes, ignorantia, &c. & horum partes. XIII. Ob CL. TERRORES mortis: Vt infirmitas, tristitia, terror, timor, hæsitatio, dæmonum insultatio, remorsus conscientie, dimissio bonorum, priuatio vsus membrorum, impatientia, stupor. Et horum partes, XIV. Ob CL. TERRORES Iudicij: Qui

sunt Horror Iudicij, Terror assitentium, Insultatio dæmonum, & reuelatio peccatorum, infamia infinita, timor, pavor conscientie, desperatio, malignitas, desiderium mortis, Creaturarum ira irurgens: & horum partes. XV. Ob CL. POENAS inferni potiores, contra vita totidem: & similes purgatorij quæ sunt immensæ ex parte animæ, corporis, dæmonum, Dei, loci ignis, sensum, gloriæ perditæ, æternitatis, damnationis.

XVI. Ob CL. GAUDIA Beatorum potiora. XVII. Ob CL. GAUDIA. E. Mariæ & Christi in cælis generaliora. XVIII. Ob CL. AUXILIA Psalteris danda præcipua. XIX. Ob CL. DIES aut horas præmonitionis de morte Psalteris pijs faciendæ: intra quas disponant domui suæ animæ. XX. Ob CL. GAUDIA specialia quasi danda Psalteris nomine cultus in Psalterio præstitit: quibus paria erunt gaudijs & præmia coronaria.

Ad hæc Sponsus. O dulcissima cordis iubilatio Mariæ: qui ista perperderet, tuis in Psalterio laudibus se totum impenderet. Cui Sponsa: Dico tibi: Beati in gloria irremisse Patet & Aue cum miris gaudijs decantant, gratias agentes Deo pro gloria datâ, & orantes pro mundo.

CA-

CAPVT XVII.

De Fraternitatis Ortu, Statutis, Fructibus, & Statu reuelatio Maria ad Sponsam.

I. Apparens aliquando beatissima Maria Spôlo suo nouello, sic loquebatur. Dulcis Sponse, diligenter aduerte: pulcra tibi aperiam, varia, vtilia: & scitu quadam necessaria: quorum quædam alius. Beatissimo Patri tuo, Sponso meo DOMINICO, in ipso E. ANNUNCIATIONIS DOMINICÆ reuelauit, magnis cum prodigijs.

Atque vt istius, illi facta, reuelationis, Modus, cunctis per orbem se manifestus: fac omniuersi audiant Matrem Veritatis narrationem de Sponso meo dilectissimo Dominico; & de Confraternitate, per eundem sub nomine meo, de Psalterio, inchoata: Cuius Confraternitatis Confratres dicebantur FRATRES IESU CHRISTI & VIRGINIS MARIE, sub forma Psalterij Angelici orandi.

II. NARRATIO.

De ortu primo Fratrum.

I. Sanctus Dominicus, indutus virtute: ex alto, & vir factus vere Apostolicus, Hispaniarum terras, (in quas se iam ante Saracenus nominis

Christiani hostis infuderat:) late prædicando peragravit, suisque doctrinis saluberrimis informatas complectatur: cum ecclesiam ad exteras circum nationes spectaret; contigit (annis ferme quindenis ante gloriosum obitus sui diem; non dum auspiciato sacri Ordinis Prædicatorum Instituto: sed ipse sub Regula S. Augustini professio Canonico:) vt, non procul ab S. Iacobi Compostellæ, in pyrararum manus, cū Fr. Bernardo, peregrinationis comite, incideret. Qui vtunque raptum ad suarum nauium classem, nobilem prædam abducunt. Hic multis prius quæstionibus excussos, ac plagis etiam tortos, viliissima inter seruitia ad remos addixerunt. Illi ceu feros inter lupos agni, Christi nomine freti fidentelque omnia, Spiritu supra hominem altiore, ferre fortiter, & nihil à fueris sibi diurnis nocturnisque Dei laudibus remittere: quamvis barbara inter fidelium capita præmiatorum.

2. Iamque timefre ipsis remorum duos inter labores cesserat, mira cum patientiæ constantia exantlatos: cum ecce Ego (quæ Diuæ sunt verba:) misericordie Mater dilectum hunc meum intuens Sponsam, totis visceribus charitatis super eo commonebar. Iratam igitur sceleritatis, me volente; ac mandante, ipse

ma-

mare peruolitantibus, caelum omne vertitur, & atris nubibus inuolutum, noctem fert horrifcam; mislique ruunt & immane praeliantur venti; si sana tem pestas. Fulgura coruscant; tonant aethera; fulmina volant; maria vertuntur; horrescunt omnia. Densus super improbos effunditur imber; dixisses, caelum ruere. Interea feruet inferius quoque pontus, & rabide tumet in immensum. Quicquid agant perduelles contis, remis, omnique contra nifu; nihil agunt: denique desperati fata complorant.

3. Solus hæc inter cum socio S. Dominicus turbatus nihil, nihil allicitus: masculino animo inactus, erectusque Spiritu, profanorum desperatione visa, animos ipsis solita prædicatione revocare conatur. Fratres, ait, irato Deo res agitur. Tanta inferorum superorumque mina; ventorum ac ventorum irata, non sunt sine Numinis ira. Placandus Deus est: & placabuntur caetera. Dexteram Dei vindicem vestra concitant scelera, maria turbant. Illa animis execrati damnante; veniam orate Deum: Desiparam Mariam, maris stellam, implorare supplices opulatricem. Credite, mirabilem in aquis dominum, obis que propitiū, erit experiri. Dixit sed in ventos.

4. Desperatorum barbaries

hisce fit rabies; seuiuntque hi animis in recta monentem; isti, vt fatuum, sanis proscindunt: alij flagris etiam concidunt: &, quod sancto grauissimum accidit, Deum, Diuamque Cœlitum diris impetunt blasphemis; ac vnde impios, penitentiis oportuit: sale sacrilegiosus impiant. Pars namque cæstro cæcati Saraceno damnarant Fidem: pars obruti flagitijs proiecerant penitentiam. Fustuarium Vir diuinum acceptum, & opprobria, gaudens pro Christo, facile posthabeat; verum ad Deum animo votisque versus, blasphemias impiorum deprecabatur.

5. Nox interea, procellarum additur nocti (erat autem beatissima Annuntiationis præcedens diem insequentem): quæ ipsa Dominici stimulabat zelum, vt ad reverentiam tantæ miserationum Regineæ cruda, iam funus suum plorantia, improborum pectora detorqueat rursus molli sermone artentaret. Animarum zelator, & saluator perditorum, dictis aggreditur maletare feros: humillime, & devote, vt liquit, admonet. Deum optent oreque propitium in rebus deploratis certum servatorum, Iesum, ac servatricem Mariam.

6. Suavissimorum auditus Nominum desperata efferat pecc

pectora: vt, quam ante, trucius ferocirent, ac Iesum Mariamque infandius blasphemarent. Atque quo minus ijs ultima inferre Dominico vacaret, maior ab decumana irruente vnda horror omnes obruens præsentem interitum minatur. Prælia ventorum per, & ruinam nimborum, fremitumque fluctuum, & noctem geminam auferuntur incerti: ipse gubernator excussus in vndas perit; remi dissiliunt, abruptur clavis: quassata & fessa carinæ latera fatiscunt: ipsaque mortis mora more est acerbior desperatis.

7. Dum ij perludibria procellarum sic iactantur, quasi vndis eos absorbere dedignantibus: parthenicæ instabat Annuntiationis festiva sollemnitas, surgente & obscurum transparente iam sole: S. Dominicus autem impense precibus ad Annuntiatam insistebat. Vite licet securum, sui tamen immemorem; infelicium pyrataram cura salutis habebat sollicitum: pro hac dum orat, sua ecce Aduocata Maria soli apparens, diaque in luce corasca Sponsa adest; & talibus alloquitur: Eia Dominice, felicitè! Certas viriliter: Perissent caeteri: tu seruas vnus. Age, quia servatas vis indignos aura hac: tuis Ego velis abo votis: parcam, amore tui nihil Filio, nihil

mibi, tibi nihil parentibus sacrilegis. Vindicta pars est, suspendisse vindictam: vt iruat grauior. Optionem offero; vel æternum dispareant: vel Psalterium meum accipiant; & vitam viuam sanierem inita inuicem, te autore Fratritate, Iesu & Maria nuncupanda. Si adplacebit improbris: place, vt signo crucis obiecto tempestatem ponas placatam. Ipsa Filium placabo. Sin: tute solus cum fratre super gradiens exibis ab vndis: caeteris ponto & orco absorberis: hac illis ex me certus denuncia.

8. S. Dominicus haud secus, ac iustum, mandata facessit; minas itaque prædicat, intendit mortēs, contumaciam arictat ea vi spiritus ac oris; dum pectora adamantina rumpat, expugnet, vickaque confringat. Assatu demum meliore, de Iesu, de Maria, vtriusque de Psalterio, de Fratritate rudes in format, penitentiam edocet, ac persuadet. Deo sensim intimis gementium penetrabilius illabente. Huc plurimum adiuuat, quod solo crucis, vocisque obiectu, tempestas tanta momento resedisset. Est vox, suntque vota vna omnium supplicum; mandata se facturos: tantum ipse impetret. Perfidiam, scelera, vitam antea tactam, seque ipsos detestati, penitentiam eiulatu magno spondent; Psalteria de manu servatoris sui accipiunt, accep-

acceptant, coeuntque Fraternitatem omnes vnam ac novam, sub auspicio Iesu & Mariæ, tituloque Psalterij. Vidifles humi procolatos, infusos fletu, squalore sordidatos, ad pedes inter haustas aquas accrepare Dominici, veniamque optemque precari.

9. Nam postquam ad hanc vocem: *In nomine Iesu Christi, & Mariæ Matris eius piissima, quiesce*: foris quidam facta quies erat & securitas: at intus in ipsa navi mors admixta obnabat. Adeo prora rupta latera, fundas impactu scopuli disruptus, totis tor hiatibus vndas hauserant exundantes; vt in naui, velut in mari, hi natarunt, illi super tabulata starent. Omnes tamen super omnia prodigia, vnum istud prodigiosius obtusecebant: quod tantos intus & nubium imbres defusos, & illis fluctuum nimbos, & ingurgitatas hiabibus, aquas: solum Domini cum maior nullas attingeret sicum, & medium. Quo securiores apud ralem Sanctum & sibi despericulo nauis non mergendas quasi spondebant: orare tum opem non omittebant. Verum ex improviso, ecce, diuinius conspicitur. cunctis spectaculum.

10. Augustissima Dei Virgo Mater Maria supra altitudo omnes, multa manifesta in lu-

ce & maiestate admirabilis amabilis gratia, vultu cultoque aspectabilis. Fit stupor & horror: spem, metumque palpitant corda dum flant intenti ora, oculisque defixi: sic fatum ab alto Diua. *Fortanari infortunio hoc viri! Fide meum audistis Dominicum: me audite. Ab vno, ecce, dissite* Dominico fiduciam in IESVM, sic inque me Mariam: sic pietas virtusque viri meretur sic seruo: quos sub Psalterij mei signa recipio. Ante soli conspiciebar, indignis occultis vobis: quod in cognita ac insensa: nunc aperta vobis, sit ad me dignatis & placata: vt credatis: vt imperata paratis, vt promissa deuotius, expleatis. Dixit, & in æthra recepta recessit.

II. Simul omnes, sibi velut redditi, in arena, super vndas eminente, se nauemque frantem conspicantur: mirantur exhaustam aquis: prius rupta, lac erant, fœdam, nunc vndique integram, sanã ac solidam. Dum ea in statione & admiratione attoniti, mutique velut in portu, caelum & pontum vndique circumspectant: surgrediens suauiter placida vnda nauim subleuat, datque natuui.

12. Tunc Sanctus Pater Dominicus, secreto Sponsæ monitu, ad silentia alta tenentes neque seiplos sat nocentes, sic loquitur: *Viri fratres: hæc estimatio dextera Excel-* sic: hæc gratia Saluatoris IESV

hac

hæc misericordia, Mariæ IESV: Maria est. Laudate Deum: glorificate IESVM: Magnificate Mariam: Salutate Mariam, qui mecum laborauit in naufragio. Cantate Domino Canticum Nouum Psalterij: quia mirabilia fecit. Equidem Psallam Deo meo, Diuineque quamdiu fuero.

Ecce spondet Maria Patrona nobis: quæ vasa quas merces, quaqueque alia ex navi alleuanda, iactu facto & iactura proiecit: sic vna simul & salua Britanico in litore accumulata, recipietis: medias tantum fugite terras, & satis ac ventis date vela secundis.

13. Fauces, vocemque viris pavor, amor, stupor, honorque Dei ac Diuæ velut obligata tenebant: altius tamen animi clamabant tacitorum. Vix pauca hæc creddebant omnes, actis pro se quisque gratijs; O IESV, o Mariæ vota: DEVS, Canticum nouum cantabo tibi: in Psalterio Detachordo psallam tibi. Laudabo Deum in vita mea: psallam Deo meo: quamdiu fuero. Et quæ talia promiscue.

14. Mox, velut procul in obscuro, circum horribiles se tollunt vultus, & ploratus eacodem monum: *Ve, ve, vociferantur: Ve vobis! Ille Dominicus nos enervat, & immortaliter enecat. Heu, nostram harpagat pradam, nostros euinculat mancipia: capti vos nostros, in suis vindicat seherros: Nisique, heu, nos in*

neruem dat suum Psalterium: hoc nos sagro neruo dislogellas; inique neruas vincit; & religatos procul in tartara relegat. Va nobis!

15. Interea cursum tenere rates, portumque propinquum in Britannicum sese penetrant: in cunctis ordine periculosis perfuncti, felix platicum Celeuma cantabant. Hic, vt prædictum, cicada reperit vniuersa: ac rina etiam, quæ cum vasis plurima eiecerant: nunc quam prius, pretiosiora Confraternitatem, & in alios mutati viros, sanctæ colunt seque in Psalterio ad diuersa penitentis deuouent instituta.

III. STATVTA FRATER-

SNITATIS PSALTERII.

EOdem simul tempore cõtinuo Regina Psalterij, & Patrona Fraternitatis, hanc ipsam certis legum terminis definiuit. Quas, vt sanctitas esse peremneque voluit: ita S. Dominico revelatas dictauit, ista sub formula tali.

I. Hæc mea Confraternitas Psalterij, in Nomine Iesu Christi, & Virg. Mariæ esse fundata debet. Fratres autem & sorores esse quæque ex omni statu Ecclesiæ possunt: & subiectas oblerbant ceremonias siue Statutas: facta prius sui declaratione, semel de perseverantia in ea Fraternitate;

P

da

datoque simul nomine in Albū inferibendo. Quæ nomina, vt & defunctorum, semel in anno publicè leguntur.

II. Caput huius Fraternitatis est, vt omnia pia cuiusque & omnium merita sique sint ac omnibus communia.

III. Decreta hæc seu Cereemoniæ, minus obseruare. nullam penitus culpam importabunt: sed priuationis poenam: qua pro sola parte omissionis careant parte satisfactoriæ Communicationis: idque in solo precepto: tante interim cæterorum meritorum Communicationis participatione.

IV. Ad receptionem & ingressum Fraternitatem hanc nullam vnquam pecuniã pendetur directè vel indirectè: nisi libera sponte ad Ecclesiæ ornamenta, ad luminaria, cæteraque diuino cultui necessaria: pro cuiusque deuotione.

V. Quilibet Sacerdos anno quolibet tres Missas dicet: Vnam de S. Crucis: alteram de Domina: tertiam pro defunctis in Fraternitate. Non Sacerdotes quilibet hebdomada vnũ dicent Psalterium: die autem festo solemni, præter hebdomadarium, Filio, Mihi: que integrum præsentabunt Psalterium. Pro infantibus autem, in hæmis, altere impeditis, quotidie vnũ Pater & Ave, à quotamque licet, offe-

rarer. Et tantundem pro defunctis, qui nos dederit inferibendis, sic per modum suffragij participatur.

VI. Ad ingressum quisque primũ rite confessus SS. Eucharistiam sumet: ipso die, aliove post tempore opportuno. Dicentque ad sui oblationem, Filio Mihi: que factam, septies Pater, & Ave, contra 7. peccata capitalia pro Fratribus, ac fororibus.

VII. Ultra paschalem Confessionem, ter in anno confitebuntur, sc. in Pentecostes, S. Dominici, & Natali festis.

VIII. Pro defuncto, vel defuncta in Fraternitate quilibet virum Pater & Ave dicet. Aderuntque exequij illius: si commode poterint: si que honorabunt se invicem, vt saluentur.

IX. Hæc Confraternitatis formula: habeatur propalam in tabula, vt cuius esse cognita possit.

X. Denique: vt prædicta: non mando, sed moneo: 1. Qui voluerit omni die offerre *Missas Psalterium Mariæ*, cum CL. Ave, & XV. Pater: bene fecerit: 2. Melius: qui *Mains Psalterium Christi*, cum CL. Pater, & XV. Pater & Ave super addiderit. 3. Optime fecerit: qui *Maximans Psalterium Christi, & Mariæ*, cum CL. Pater, & Ave, cumque E. Credo, Pa-

ter & Ave, obtulerit. 4. Longe is optime: qui cum *totidem puniatur, seu disciplina iudicis* quorum aliquid quasi literar. 5. Iam veto omnes is explevit numeros: qui prædictis addiderit Animam velut ac vitam, nimirum *MEDITATIONEM Vite, Mortis, ac Gloriam Christi*.

Itis (post Missæ Sacrificium ter Sanctissimum) haud mihi gratius quicquam est aliud.

Quo certius Filij prædicti, meumque patrocinium contabit Platis nostris. Ego illis Mater ero, Magistra, & Amica: in primis autè Filius meus, Pater eis, Magister & Amicus erit. Et si volo de vtroque sentiant, sperent, & confidant.

IV. FRUCTVS FRATERNITATIS CORONARIA.

Porro *Charissime Dominice*: quo cordi magis sit illa tibi Fraternitas: & plus liquido cognoscant omnes eiusdem eximio Fructus: horum paucas tibi manifesto.

I. PSALTERII. I. Quinquagena. 1. Vacare culpa avaritiæ, simoniæ, & sacrilegij. 2. Coelestis proximorum. 3. Pax Regnorum, Rerump. Ciuitatum, Villarum. 4. Communicatio orationum inuicem, cum Christo, & mecum. 5. Offensarum remissio, & reconcilia-

tio. 6. Elemosynæ. 7. Recte consulere proximo. 8. Fraternæ correctio. 9. Conscientiarum puritas. 10. Satisfactio pro peccatis plenior, per Communicationem.

III. Quinquag. 11. Animatum è purgatorio liberatione. 12. Vita magis Angelica, & Christiana. 13. Corroboratio spei certioris, ob peccati tam multorum preces. 14. Cuiusque meritorum augmentatio. 15. Consolatio afflictorum.

III. Quinquag. 16. Religio: quod enim monastica potest inter Fratres Communicatione: idem & hæc fraternitas. 17. Dispositio melior ad maiora bona. 18. Facies & forma Christianitatis Christo & Apostolis, & Ecclesiæ primitivæ conformior. 19. Fortitudo contra tentationes. 20. Gaudium spirituale de tam gratiosa societate.

II. PSALTERII. I. Quinquag. 21. Securitas conscientiarum, quod non obliget, non grauet: sed subleuet. 22. Infanticiæ, pueritiæ, adolescentiæ formatio, & manuductio ad omnem honestatem. 23. Præsidium contra communes vitæ, ac mundi calamitates, & miseria. 24. A mala morte præservatio. 25. Excellentia huius Fraternitatis præ alijs quibusque particularis alicui-

ius instantia.

II. Quinquag. 26. Facilitas gratia adeam ingrediendam. 27. Amor fratrum spiritualium, quam carnalium, maior. 28. Timor Dei castior, magisque filialis. 29. Perfectio vite actiue quoad proxima, maior. 30. Devotio vite contemplatiue promotior eleuato sui, & ascensu cordis. *Plurimum ipsa dies erit & experientia magistra. Hæc & plura Sponso meo Dominico reuelant.*

V. STATVTVS FRATER-
nitatis reuelatus Sponso
nouello.

NVnc & tu, tanti Patris fili, nouelle Sponse mihi, audi disciplinam matris tuæ. 1. Post sponsi mei Dominici obdormitionem, grassante per orbem peste feruissimâ & quâ hæc, læuiore alia regnante, Avaritia, Acediaque tam in Clero, quam populo simul perierunt sensim Plalterium, & Fraternitas, & conscriptio fratrum. 2. Huius tamen prima fundacionis facies & imago per Hispaniam, & Italiam inscripta in tabulis, in parietibus, & vel in ipsis iuusta vitris passim custodita, ad posteritatis memoriam, superauerunt. 3. Quodque amplius Ordo S. Dominici, de Pœnitentia dictus, ab hisce progressi-

sus initijs existere cepit. 4. Quin & exemplo, monituque S. Dominici cuncti Fratres & Sorores Ordinis sui infallibiliter, & incessabiliter summa cum deuotione mihi famulabuntur, & Filio meo in hoc SS. Trinitatis Plalterio, vt minimum quisque Fratrum, velut diurnum debitum, indies integrum Plalterium offerret. Atque ideo:

5. Quamdiu durauit hoc Plalterium in tali Ordine Sancto, tandiu scientia, sapientia, obseruantia, Miraculis, Fama, & Gloria, apud Deum & homines inimmensum floruerunt. Quando vero defecit hoc Plalterium, Ordo Prædicatorum in quâ plurimis defecit: vt iam parietes, picturæ, libri & epi-graphia defunctorum produnt, et si linguæ hominum id dicere nollent.

6. Quin imo istis in primitis spiritus, ex communis omnium erat persuasio. Si quis vna die Plalterium omisisset, sedem perdidisset putabat.

7. Per idem Plalterium tot ac tanta designata miracula & prodigia compleuerunt Hispaniam, Italiam, Franciam, ac orbem pene totum: vt si frequentia euaserint communita, & si litteris mandanda forent, plura

plura inde grandæcerem volumina multo in scriptis non. 8. Per hoc peccatorum, & peccatricium admiranda sunt perfectæ conversiones: vulgo in templis, in angulis, fletus, gemitulusque ciebantur: peccatorum tunciones resonabant: ferebant poenitentias, etiam vel in pueris, tenerisque puellis admirabiles; hodie incredibiles. Credidisset fere de plerisque, Angelos in terris versari.

9. Quid? Fidei ardor quâtus aduersus hæreticos: optimi quemque terrebatur. Pro Fide, vel vitam dispondisset, lucrum, vt est, summum ducebatur.

VI. Simon Monsfortius, in victus heros, toto cum exercitu Sponso Magistro Dominico meo Plalterium condidit, & vitare suevit: perque id hostes vicit, fudit, fugauit, extirpauit. Fidem pene hominum & historiarum superant, quos cœlitus abstulit ab hoste triumphos. 1. Ad Albignum cum quingentis, decem hæreticorum millia strauit, fugauit. 2. Alias cum suis triginta trium millium victor erat. 3. Alias denique cum suis tribus millibus, Regem Aragonum eiusque plus viginti millium exercitum ad Tolosam internecione deleuit, prælioque simul & bello victor debellauit. 4. Contigit quandoque vt improuisos ac inermes hostis irrueret; & vi

ditum Plalterij, quod ob familiariter gerebatur, perapertè in vulnerabiles. 5. Imo non plures centum aliquando Monsfortiani videbantur aduersarijs omnem pene terram inuadente, verum ex Angelorum mediâ assistentia. 6. Hæc vis Plalterij e rat. 7. Et deprecatio S. Dominici, hæreticorum mallei. Hæc militia terra, marique, in pace, inque privato domi nihilo minora, & plura.

VII. Plalterij fructus: & opus est plurimum reparatio; aut nouorum constructio, ac dotatio templorum, nosochoriõrum, altarium: Mulierum & magnatum reuelationum: Signorum, & prodigiorum designationum: Sanctitas vite, morum honestas, & candor animorum: mundi contemptus: honor & exaltatio Ecclesiæ: Principum iustitia: Equitas Communitatum, pax ciuium, domuum disciplina.

2. Nec operarios, seruitia, mercenariisque slebo: Tu vel ex vno de cæteris æstimes licet. Hi manum non prius ad opus applicassent, quam me Filiumque in Plalterio salutassent. Nec indormissent prius, nisi flexis humi poplitibus in eodiem Deo cultum delibassent. Multos scio, cum in lecto veniebat in mentem de sucto suo ad Plalterium penso non per

soluto: vel de latere coniugis ad illud profiliisse.

3. Ea Pfalterium apud iuxta bonos, & improbos in existimatione fuit: ut, si qui essent devotiores: sequela fieret talis: Aut Fratres Mariæ de Pfalterio. Qui licentior moribus, aut inprobior videbatur, ex probior: Non est de Fraternitate Pfalterij, dicebatur.

4. De Ordine meo & tuo sic habet: Si quis alia in se negligenter notabatur, quam primum audiebat: Frater, aut non dicitis Pfalterium Beatæ Virginis, aut indevote oratis. Certe citius in choro Fratres ad Pfalterium orantes reperiebantur abditii, quam in dormitorio, vel studio.

5. Audiant nunc cuncti, quanta gloria mea tunc honorabatur in isto Ordine. Videat,

FINIS PARTIS SECVNDE.

Plures sese ferunt in Sermonum occasione revelationes partibus subiectis.

quanta nunc est distantia? Vbi non prisca miraculorum in eo frequentia? Vbi sanctorum par copia virtutum? Vbi disciplina vigor, & rigor vitæ? Vbi zelus & tot salutes animarum? Quantum Ego & Filius amamus perfectionem, & salutem vestram; dolemus tantum nunc in Pfalterio teporem & acediam. Dico hoc, si dolere possemus humanitus: sed nunc imber abijt & recessit.

Sed caueant sibi, qui sic Me, & Filium meum præaudent honore Pfalterij. Studeant per me Reginam pietatis, Misericordiæ & Prædicatorum, resurgere, & ad pristinum Patrum antiquorum, ac Sororum citius & devotius redeant Pfalteria.

PARS

PARS TERTIA
COPPENSTEINIJ
ALANI DE RVPE
REDIVIVI

SERMONIBUS S. P. N. DOMINICI:

B. Alano revelatis.

CAPUT XVIII.

SERMO I.

De Oratione Dominici à Christo Jesu Tolosa revelatus S. Dominico post & Novello Sponsa Mariæ.

Psalterium SS. Trinitatis scientiam confert illis, qui ipsum amant; & amando laudant. Sponsam ac Sponsam, in ipsorum tam iucundo Cantico. Vnde istam in sententiam S. Hieronymus Grandis Dei bonitas nostris refulset in habitaculis, cum divina Maiestas habitavit in Virginis latibulis. Arctata latebat in parvulo Divinitas, cuius

dein nato parvulo prædicabatur Trinitas. Et ille, qui per Ang. Salutationem concipitur; postmodum prædicans docuit orare, non prophetiam, sed Orationem Evangelicam. Quo sanctius utraque cunctis est colenda, & xru frequentanda; ut in periculis ignorantæ tenebrarum, habeatur scientia Dei viarum. Quippe totus mundus in maligno positus est. Et de hoc Novellus Mariæ Sponsas ita S. Dominici sermonem accepit sibi revelatum à Sponso ter benedictissimo sicut eundem & sibi revelatum olim Tolosæ prædicat S. Dominicus, in Maggiore Ecclesia.

HIS.